

Så vi mener naturligvis, at det med forbudsland skal vi hele tiden have i bagehovedet og under ingen omstændigheder indføre i vort samfund, som vi kan se det f.eks. i Sverige og andre steder. Jeg tror, man er enig i det synspunkt, som jeg har, nemlig at der allerede findes fornuftige regler på nuværende tidspunkt.

Under den debat, vi havde tidligere i 1994, inden vi gik på sommerferie, havde vi en udmærket taler her i Tinget, hr. Arne Melchior fra Centrum-Demokraterne, som vi desværre mangler i dag. Og når jeg siger desværre, er det, fordi jeg synes, at netop på dette punkt er hr. Arne Melchior en person, der har eller havde, nogle fornuftige synspunkter – jeg tør ikke sige, hvad han har af synspunkter i dag, da han ikke er til stede i salen. Det kan vi selvfølgelig alle sammen være forhindret i, ingen kritik af det; men når jeg savner hr. Melchior, er det netop fordi de ting, hr. Melchior gav udtryk for dengang, er meget i overensstemmelse med Fremskridtspartiets synspunkter – jeg vil understrege på det enkelte område her, for vi er på mange andre områder meget uenige i det, som Centrum-Demokraterne fremfører.

Jeg vil godt citere fra et brev fra Kommunerens Landsforening, som hr. Graversen garanteret også har modtaget, nemlig bilag 1 til L 260 af 19. maj 1994, hvor de skriver følgende:

»Landsforeningen finder generelt, at den kommunale personalepolitik bør formuleres af den enkelte kommune og udfyldes på den enkelte kommunale arbejdsplads. Det har været et bærende princip for kommunerne, at personalepolitikken ikke er egnet til central regulering gennem lovgivning eller centrale aftaler. Landsforeningen kan derfor ikke anbefale, at der gennem lovgivning søges etableret en central regulering af ... personalepolitikken i kommunerne, således som det vil blive tilfældet med vedtagelse af det foreliggende forslag.«

Det giver kort og præcist udtryk for vore holdninger i Fremskridtspartiet, og derfor må vi klart afvise det foreliggende lovforslag.

Vibeke Peschardt (RV):

Man skulle tro, når man hører debatten her i dag, at dette forslag drejer sig om grundlæggende indgreb i danskernes frihedsrettigheder.

Det er der altså ikke tale om. Forslaget om røgfri miljøer angår den offentlige sektor. Der er ikke decideret bastante forbud i det, og frem for alt er der ingen sanktioner. Der er hverken bøder, hæfte, fængsel eller nogen som helst andre

sanktioner for at overtræde disse forbud – og jeg sætter forbud i gåseøjne – ud over dem, der ligger i, hvad ens kolleger på de offentlige arbejdspladser eller de mennesker, som kommer ind på de offentlige arbejdspladser, kunne have imod, at man ryger, og derfor siger fra.

Jeg kan ikke forstå debatten, og frem for alt kan jeg ikke forstå hr. Jørgen Winthers efter min opfattelse meget poppede indgang til det om at starte her i Folketingssalen.

Fra Det Radikale Venstre, som jo støtter dette forslag fuldt ud, har vi intet imod, at Præsidiumet her i Folketinget, eller hvem det nu er, der tager sig af de ting, foreslår, at man indretter et rygelokale inde ved siden af, hvis det er sådan, man gerne vil have det.

Jeg kan blot tilsige forslaget min fulde støtte.

Bruno Jerup (EL):

Ja, og så kunne man give dem et fjernsyn, og så kunne de følge TV 4-Danmark, og så behøvede de ikke at forstyrre os andre med deres røg. Der er ingen problemer, det kunne nemt organiseres.

Hvis man ser på den debat, som har været de seneste år omkring rygning, har den faktisk ført til nogle skift. Det har ført til nogle positive holdningsskift på arbejdspladserne, også på statslige, kommunale og amtslige arbejdspladser, fra, at man bare pulser løs uden hensyn til andre, til, at det er blevet almindeligt, at man faktisk forsøger på at dele det lidt op, hvis man kan. Det er selvfølgelig ikke alle steder, man gør det, og der er også nogle steder, hvor der er problemer.

Denne lov er efter min opfattelse, hvad man kunne kalde en hensynslov. Det er ikke nogen særlig stram lov. Det er på ingen måde, som hr. Jan Kørpe Christensen forsøger på at fremstille det, et forsøg på at lave et svensk forbudssamfund. Det er alene en hensigtslov, som forsøger at give nogle rammer for, at vi kan have en rygepolitik i Danmark.

Den sikrer både ikkerygerne og rygerne, synes jeg, på rimelig måde. Den vil sikre ikkerygerne imod passiv rygning, og den giver tilstrækkelig frihed til rygerne, sådan at de kan få steder, hvor de kan indtage deres narkotika.

Jeg synes sådan set, at der er lagt en passende blødhed ind i loven. Både på offentlige steder og i tog og transportmidler er der stadig væk mulighed for, at der kan være rygerum til rygerne.